

"הזמן וההזדמנות"

"החודש הזה לכם" – "הוא מסור בידכם ואין אתם מסורין בידו"

ילקוט שמעוני - פרשת בא, רמז קצ:

תני ר' הושעיא: גזרו בית דין שלמטה ואמרו היום ראש השנה. אמר הקב"ה למלאכים העמידו בימה והעמידו סגורין ויעמדו ספיקטורין (קטגור), שגזרו בית דין למטה ואמרו היום ראש השנה.

נשתהו העדים לבוא או נמלכו בית דין לעברה למחר. הקב"ה אומר למלאכי השרת: העבירו בימה ויעברו סגורין ויעברו ספיקטורין שגזרו בית דין למטה ואמרו ראש השנה למחר. ומה טעם "כי חק לישראל הוא"? אם חק לישראל הוא - משפט לאלהי יעקב.

... יתכנסו כל מלאכי השרת אצל הקדוש ברוך הוא, ואמרו לפניו: ריבון העולמים, אימתי הוא ראש השנה? והוא אומר להם: "לי אתם שואלים? אני ואתם נשאל לבית דין שלמטה".

ילקוט שמעוני - פרשת בא, רמז קצ"א:

מעשה ברבי חייא הגדול, שעלה הירח ערב ראש השנה והלכו הספנין (יורדי הים) לאורו, מהלך (מרחק) ג' מילין. ראה אותו ר' חייא, נטל צרורות ועפר והיה זורק בה. אמר לו: למחר אנו מבקשין לקדשך ועלית לך עכשיו. מיד נבלע במקומו.

 ילקוט שמעוני הינו לקט מדרשים קדומים על התנ"ך. לא ידוע רבות על מחבר הילקוט או על זמן יצירתו. מיוחס לרבי שמעון אשכנזי מפרנקפורט.

חיים נחמן ביאליק / תרצ"ד

"עצתי האחת היא: חוגו את חגי אבותיכם והוסיפו עליהם קצת משלכם לפי כוחכם ולפי מסיבתכם. העיקר, שתעשו הכל באמונה ומתוך הרגשה חיה וצורך נפשי, ואל תתחכמו הרבה. אבותינו לא נמאסו עליהם שבתותיהם ומועדיהם, אף על פי שחזרו עליהם כל ימי חייהם כמה וכמה פעמים בנוסח אחד. הם מצאו בהם כל פעם טעם אחר והתעוררת [התעוררות] חדשה. ויודע אתה מפני מה? מפני שהייתה בהם לחלוחית וברכת החג שכנה בנפשם. אלה שאינם מוצאים טעם בחגים ובמועדים, סימן שנפשם ריקה ותוכם חול, ולאלה אין תקנה".

מתוך מכתבו לחיים אומנסקי מגנינר (1930)

 חיים נחמן ביאליק (9 בינואר 1873 – 4 ביולי 1934), מגדולי המשוררים העבריים בעת החדשה, מסאי, סופר, מתרגם ועורך שהשפיע רבות על התרבות היהודית המודרנית. ביאליק זכה לתואר "המשורר הלאומי".

מקדש האדם והזמנים - על תורת הזמן היהודית / משה מאיר

במהלך הדורות התעמעמה תורת הזמן של חכמים, במיוחד עם ביטולה של תורת קידוש החודש. הלוח הקבוע הופך לסד שעל האדם להתאים עצמו אליו, ושוב אין מקום לאדם יוצר הזמן על ידי עדותו. אולם מי שמפנים את רוח מפעלם המהפכני של החכמים, חייב לשמר את רוח החירות המנשבת בו. איש הזמן העכשווי נקרא לנשום אוויר חופש זה ולממשו ביצירה ובהענקת משמעות למעגלי זמנו. הזמן איננו ישות הקיימת כשהיא לעצמה, בוודאי לא הזמן הקיומי של היחיד המשפחה והקהילה. רק עיצוב יוצר ומעניק משמעות יכול להפוך את הזמן למרכיב מרכזי ביצירת זהות בכלל וזהות יהודית בפרט. ... הדבר יכול לבוא לידי ביטוי בעבודה על עיצוב השבת ברשות רבים, לא רק בהגבלת פתיחת בתי עסק ומתן שירותים לציבור אלא אף ביצירת תכנים חיוביים המתאימים לקהילה כולה. כמו כן שאלת החגים והערכים המקופלים בהם דורשת עבודה רבה, ולא רק בגני הילדים והכיתות הנמוכות כפי שקורה היום.

בתוך מאמר שפורסם ב"גוונים – לקידום פלורליזם יהודי בישראל"

http://www.gvanimsanfran.com/Reflections_17.html

בראותי מה מהר חולף הזמן, עוברת בי חרטה על שאולי לא היטבתי לעשות אתמול, או לפני שנה - כי ההזדמנות אינה חוזרת, אך אני מתנחם במחשבה שההזדמנות לעשות טוב יותר בפעם הבאה עדיין נמצאת לפני.

אדוארד צ'יפמן גילד